

VARUMÄRKESLAG 10.1.1964/7

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 § (5.8.2016/616)

I denna lag föreskrivs om ensamrätt till varumärke som i näringsverksamhet används för varor och tjänster. I denna lag föreskrivs också om gemenskapsvarumärken och om internationell varumärkesregistrering.

Vad som i denna lag föreskrivs om varor gäller även tjänster.

2 § (5.8.2016/616)

Ett varumärke kan bestå av vilket tecken som helst som används i näringsverksamhet och som har särskiljningsförmåga och kan återges grafiskt.

3 § (5.8.2016/616)

Ett tecken anses ha särskiljningsförmåga, om det med hjälp av tecknet är möjligt att i näringsverksamhet särskilja varor från någon annans varor. Ett märke som uteslutande eller med endast mindre ändringar eller tillägg anger varans art, beskaffenhet, mängd, användningsändamål, värde eller geografiskt ursprung eller tiden för dess framställande ska inte i och för sig anses ha särskiljningsförmåga. Vid bedömning av om ett märke har särskiljningsförmåga ska hänsyn tas till alla faktiska omständigheter och särskilt till hur länge och i vilken omfattning märket har varit i bruk.

4 § (5.8.2016/616)

Ensamrätt till varumärke förvärfvas genom att märket registreras i det varumärkesregister som avses i 2 kap.

4 a § (5.8.2016/616)

Ensamrätt till varumärke kan förvärfvas utan registrering när varumärket har blivit inarbetat.

Genom inarbetning kan ensamrätt förvärfvas även till andra tecken än de som används i näringsverksamhet och som avses i 2 §.

Ett varumärke anses inarbetat, om det inom berörda närings- eller konsumentkretsar i Finland är allmänt känt som ett särskilt tecken för innehavarens varor.

5 § (5.8.2016/616)

Ensamrätt kan inte förvärfvas till ett sådant tecken som utgörs enbart av en form som följer av varans art, en form som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat eller en form som inverkar väsentligt på varans värde.

5 a § (5.8.2016/616)

Någon annans namn eller firma får inte tas in i ett varumärke. I ett varumärke får inte heller tas in någon annans bifirma eller sekundära kännetecken, utom då dessa saknar särskiljningsförmåga eller då det är fråga om olika branscher eller olika varuslag.

6 § (5.8.2016/616)

Ensamrätt till varumärke innefattar, med de undantag som anges nedan, att ingen annan än innehavaren av varumärket utan dennes samtycke som kännetecken för sina varor i näringsverksamhet får använda

- 1) ett tecken som är identiskt med det skyddade varumärket för identiska varor,
- 2) ett tecken som på grund av att det är identiskt med eller liknar det skyddade varumärket för identiska eller liknande varor medför risk för förväxling hos allmänheten, inbegripet risk för association mellan tecknet och varumärket.

Om varumärket är väl känt i Finland och om en ogrundad användning av tecknet innebär ett orättmätigt utnyttjande av varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé eller är till förfång för särskiljningsförmågan eller renommén, får ingen annan än den som har ensamrätt till varumärket utan dennes samtycke i näringsverksamhet använda ett tecken som är identiskt med eller liknar det väl kända varumärket, fastän de varor som tecknet är till för inte är identiska med eller liknar de varor för vilka det väl kända varumärket är skyddat.

Som användning i näringsverksamhet betraktas att

- 1) tecknet fästs på varor eller deras förpackning,
- 2) tecknet används när varor bjuds ut till försäljning, förs ut på marknaden eller lagras för dessa ändamål,
- 3) tecknet används vid import eller export av varor eller import för vidaretransport till tredjeland,
- 4) tecknet används i affärshandlingar vid marknadsföring,
- 5) tecknet används på något annat motsvarande sätt.

Som en sådan användning av ett tecken i näringsverksamhet som avses i 3 mom. betraktas också muntlig användning.

7 § (5.8.2016/616)

Ensamrätt till varumärke förhindrar inte någon annan att i näringsverksamhet enligt god affärssed använda

- 1) sitt eget namn, sin firma, sin bifirma, sitt sekundära kännetecken eller sin adress,
- 2) märkning som visar uppgifter om varornas art, beskaffenhet, mängd, användningsändamål, värde eller geografiskt ursprung, tidpunkten för när varorna framställts eller andra egenskaper hos varorna,
- 3) varumärket, om det behövs för att ange en varas användningsändamål.

8 § (5.8.2016/616)

Innehavaren av ett varumärke har rätt att förbjuda användning av varumärket på varor som av innehavaren eller med innehavarens samtycke av någon annan har förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med användning av det varumärket, endast om det har gjorts ändringar i varorna eller de har försämrats efter det att de har förts ut på marknaden eller innehavaren av varumärket har någon annan grundad orsak att förbjuda användning av varumärket.

9 § (5.8.2016/616)

Om flera gör anspråk på ensamrätt till sådana varumärken som på det sätt som avses i 6 § är identiska eller liknande, ska företräde ges den som kan åberopa den tidigaste rättsgrunden, om inte något annat följer av 10 eller 10 a §.

10 § (5.8.2016/616)

Ensamrätten till ett registrerat varumärke kvarstår jämsides med ett tidigare registrerat eller inarbetat varumärke, om registreringen har sökts i god tro och innehavaren av det tidigare registrerade eller inarbetade varumärket inte har vidtagit åtgärder för att förhindra användningen av det senare registrerade varumärket trots att denne i fem års tid har varit medveten om att det används.

Om det varumärke som har registrerats senare har använts endast för en del av de varor för vilka det är registrerat, gäller ensamrätten användning av varumärket endast i fråga om dessa varor.

10 a § (5.8.2016/616)

Ensamrätten till ett inarbetat varumärke kvarstår jämsides med ett tidigare registrerat eller inarbetat varumärke, om innehavaren av det tidigare registrerade eller inarbetade varumärket inte inom rimlig tid har vidtagit åtgärder för att förhindra användning av det senare inarbetade varumärket och det senare inarbetade varumärket har tagits i bruk i god tro.

Om det tidigare registrerade eller inarbetade varumärket är väl känt i Finland, betraktas som en rimlig tid enligt 1 mom. fem år från det att innehavaren av det tidigare registrerade eller inarbetade varumärket fick veta om användningen av det senare inarbetade varumärket.

11 § (5.8.2016/616)

Om det i sådana fall som avses i 7 § 1 punkten, 10 eller 10 a § konstateras skäligt, bestämmer marknadsdomstolen att någotdera varumärket eller båda får användas endast utformat på angivet sätt med tillfogande av ortsangivelse eller innehavarens namn eller genom att användningen avgränsas så att den gäller vissa varor eller ett visst område eller på något annat motsvarande sätt.

11 a § (5.8.2016/616)

Författare, huvudredaktörer, utgivare och förläggare av lexikon, handböcker, läroböcker eller andra motsvarande tryckalster är skyldiga att på begäran av den som innehar ett registrerat varumärke se till att varumärket inte återges i publikationen utan att det framgår att varumärket är registrerat. Vad som ovan föreskrivs i detta moment tillämpas också på spridning av publikationer via datanät eller på något annat elektroniskt sätt.

Den som försummar att iaktta vad som föreskrivs i 1 mom. är skyldig att se till att en rättelse publiceras på det sätt och i den omfattning som är skäligt och att svara för kostnaderna för en sådan rättelse.

Skyldigheten enligt 1 mom. att informera om registreringen av ett varumärke kan anses fullgjord, när symbolen ® anges i samband med varumärket.

2 kap

Registrering av varumärken

12 §

Varumärkesregistret föres av patent- och registerstyrelsen.

13 § (5.8.2016/616)

Ett tecken som inte har särskiljningsförmåga enligt 3 § eller till vilket det inte med stöd av 5 § kan förvärvas ensamrätt, uppfyller inte registreringskraven.

Ett varumärke får dock inte vägras registrering på grund av att det saknar särskiljningsförmåga, om varumärket före tidpunkten för registreringsansökan genom användning har förvärvat särskiljningsförmåga.

14 § (5.8.2016/616)

Ett varumärke registreras inte, om

- 1) det strider mot lag, allmän ordning eller god sed,
- 2) det är ägnat att vilseleda allmänheten,
- 3) det i märket utan tillstånd tagits in ett statsvapen, statsflagga eller annat statsemblem, en officiell kontroll- eller garantibeteckning eller kontroll- eller garantistämpel för varor som är föremål för det varumärke som ska registreras eller för varor som liknar dessa, ett finskt kommunalt vapen eller en internationell, mellanstatlig organisations flagga, vapen eller annat

emblem, benämning eller namnförkortning eller någon annan figur, benämning eller namnförkortning, om det att den tas in i varumärket kan ge upphov till risk för att allmänheten förväxlar varumärket med ett sådant emblem, märke, stämpel, benämning eller namnförkortning,

4) märket består av eller innehåller något som är ägnat att uppfattas som annans skyddade firma, som någon annans bifirma eller sekundära kännetecken enligt 5 a §, eller som någon annans namn eller porträtt, om inte namnet eller porträttet uppenbarligen åsyftar någon för länge sedan avliden,

5) märket består av eller innehåller något som är ägnat att uppfattas som en titel på någon annans skyddade litterära eller konstnärliga verk, om titeln är egenartad, eller som kränker någon annans upphovsrätt till ett verk eller någon annans rätt till en fotografisk bild eller ett skyddat mönster,

6) märket medför risk för att allmänheten förväxlar det med en annan näringsidkares namn, skyddade firma eller bifirma så att förväxlingen kan åberopas med stöd av 5 § i firmalagen (128/1979),

7) innehavaren av ett tidigare varumärke har ensamrätt till att i näringsverksamhet använda märket som kännetecken för varor,

8) ansökan om registrering har gjorts i ond tro av den som ansöker om ett varumärke,

9) märket medför risk för förväxling med ett i Finland eller Europeiska unionen skyddat sortnamn på en växtsort,

10) det för registreringen föreligger ett sådant hinder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 eller i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91.

Med tidigare varumärke avses i 1 mom. 7 punkten

1) ett nationellt varumärke som har registrerats på basis av en tidigare ansökan eller som i övrigt har en tidigare prioritet än den som ansöker om varumärke,

2) ett varumärke som skyddas av en internationell registrering och som är i kraft i Finland eller Europeiska unionen och som utifrån denna registrering har en tidigare rätt i Finland eller Europeiska unionen än den som ansöker om varumärke,

3) ett gemenskapsvarumärke enligt 57 § som har registrerats på basis av en tidigare ansökan än ansökan om varumärke eller som har företräde i Finland enligt artikel 34 eller 35 i den förordning som nämns i 57 §,

4) ett varumärke som är inarbetat då ansökan om registrering görs.

I de fall som avses i 1 mom. 4–8 punkten får ett varumärke registreras, om den vars rätt det är fråga om samtycker till det och det inte i övrigt enligt 1 mom. finns något hinder för registreringen.

15 §

Ensamrätt, som vinnes genom registrering av varumärke, innefattar icke sådan beståndsdel av märket, som ej ensam, för sig kan registreras.

Innehåller märke dylik beståndsdel och finnes särskild anledning att antaga, att märkets registrering kan föranleda ovisshet om ensamrättens omfattning, må vid registreringen denna beståndsdel uttryckligen undantagas från skyddet.

Visas senare att märkesdel, som undantagits från skydd, blivit registrerbar, må ny registrering ske av märkesdelen eller ock av hela märket utan dylikt undantag.

16 §

Varumärke registreras i en eller flera klasser av varor. Indelningen i klasser fastställs av patent- och registerstyrelsen.

17 § (16.12.1983/996)

Registrering av ett varumärke skall sökas skriftligen hos registermyndigheten. I ansökan skall anges sökandens namn eller firma samt de varor och klasser som märket omfattar. Märket skall tydligt anges i ansökan. (22.12.1995/1715)

När ansökan görs skall en ansökningsavgift betalas. Ansökan anses ha blivit gjord först när avgiften har betalats. (25.1.1993/39)

17 a § (21.1.2000/56)

Gäller en ansökan flera varor, kan en del av dessa på sökandens begäran avskiljas till en eller flera ansökningar i enlighet med vad som bestäms närmare genom förordning. Som ansökningsdag för dessa ansökningar anses ansökningsdagen för den ursprungliga ansökan. Om en del varor i den ursprungliga ansökan har prioritet som har erhållits före ansökningsdagen, följer prioriteten dessa varor vid delningen.

Det som bestäms om ansökan i 1 mom. gäller i tillämpliga delar också registrering.

18 §

Söker någon registrering av varumärke, som han första gången använt för vara förevisad på internationell utställning, inom sex månader efter den dag då varan först utställdes, skall

ansökningen i förhållande till andra ansökningar eller med hänsyn till skedd användning av andra kännetecken anses gjord nämnda dag.

19 §

Har sökanden icke iakttagit vad om ansökan är föreskrivet eller finner registermyndigheten eljest hinder föreligga för bifall till ansökningen, skall sökanden föreläggas att inom viss tid avgiva yttrande eller vidtaga rättelse, vid äventyr att ansökningen avskrivs.

Anser registermyndigheten att det finns hinder för att bifalla ansökan även efter det yttrande har avgetts, skall ansökan avslås till den del det finns hinder för att bifalla den, om det inte finns anledning att sätta ut en ny tid. (21.1.2000/56)

20 § (22.12.1995/1715)

Om ansökan uppfyller kraven och det inte finns något hinder för registrering, skall registermyndigheten registrera varumärket och en kungörelse om registreringen utfärdas.

En invändning mot registreringen skall framställas skriftligen till registermyndigheten inom två månader från kungörelsedagen.

Även om den som gjort invändningen återtar denna, kan saken prövas om det finns särskilda skäl till det.

21 § (22.12.1995/1715)

Sedan en invändning har gjorts skall registermyndigheten upphäva registreringen till den del det finns ett hinder för den. När ett beslut om upphävning av en registrering har vunnit laga kraft skall beslutet kungöras. (21.1.2000/56)

Registermyndigheten skall avslå invändningen, om det inte finns något hinder för registreringen.

22 §

Registrering gäller från dagen för ansökningens ingivande till dess tio år förflutit från registreringsdagen.

Registrering förnyas på innehavarens ansökan, varje gång för tio år från utgången av föregående registreringsperiod.

En registrering kan förnyas tidigast ett år före och senast sex månader efter registreringsperiodens utgång. (22.12.1995/1715)

En ansökan om förnyelse skall göras skriftligen hos registermyndigheten, om innehavaren i samband med förnyelsen vill göra någon ändring i anteckningarna i registret eller om det i registret inte har antecknats till vilka klasser varorna hör. I annat fall anses registreringen förnyad då avgiften för förnyelsen har betalats. (22.12.1995/1715)

I fråga om behandlingen av en ansökan skall stadgandena i 19 § tillämpas på motsvarande sätt. (22.12.1995/1715)

23 §

På ansökan av innehavare av registrerat varumärke må i registret göras sådana oväsentliga ändringar i märket, som ej påverka helhetsintrycket därav.

3 kap

Rättsskyddets upphörande och registreringens ogiltighet

24 §

Har innehavare av registrerat märke icke anhållit om förnyelse av registreringen såsom i 22 § sägs, skall märket avföras ur registret.

Varumärke skall jämväl avföras ur registret, då märkeshavaren under registreringens giltighetstid därom anhåller. Har märket enligt anteckning i registret pantförskrivits, må avförandet dock icke äga rum utan panthavarens samtycke.

På ansökan av märkeshavaren må inskränkning göras i förteckningen över de varor eller varuklasser, vilka registreringen avser. Om samtycke av panthavare gälle vad i 2 mom. är sagt.

25 § (5.8.2016/616)

Om ett varumärke registrerats i strid med denna lag, är registreringen ogiltig, om inte annat följer av en omständighet som avses i 10 eller 10 a § eller av andra förändringar i förhållandena.

26 § (25.1.1993/39)

Ensamrätten till ett varumärke förverkas,

- 1) om det är uppenbart att märket efter registreringen eller inarbetningen har förlorat sin förmåga att särskilja innehavarens varor från andras, eller
- 2) om märket efter registreringen eller inarbetningen har blivit vilseledande eller stridande mot lag, allmän ordning eller god sed.

Registreringen av ett varumärke förverkas, om märket inte har varit i bruk under de fem senaste åren och innehavaren inte visar godtagbara skäl därtill. Att ett varumärke används med innehavarens samtycke jämställs med att varumärket används av innehavaren. Förverkande av registrering kan dock inte krävas, om märket har varit i bruk efter utgången av femårsperioden, men innan krav på förverkande har framställts. Härvid beaktas dock inte sådan användning av ett märke som har skett inom de tre månader som föregår kravet på förverkande, om förberedelserna för bruket av varumärket inleds först efter det att innehavaren har fått kännedom om att en ansökan om förverkande kan göras. (22.12.1995/1715)

Om grund för förverkande av registrering föreligger endast för en del av de varor för vilka varumärket har registrerats, förverkas registreringen endast till den del den gäller dessa varor.

27 §

Om ogiltigförklaring av registrering och om förverkande av varumärke beslutar domstol, då talan därom väckes mot märkeshavare.

Talan, som avses i 1 mom., må föras av envar som lider förfång av registreringen. Grundas talan på stadgande i 13 §, 14 § 1 mom. 1–3 punkterna eller 26 §, må den ock föras av allmän åklagare eller av sammanslutning för bevakande av berörda närings- eller yrkesidkares intressen.

Om talans anhängiggörande skall på begäran av käranden anteckning göras i varumärkesregistret.

4 kap

Särskilda bestämmelser om skydd för utlänning och för utländska varumärken

28 §

Söker någon, som icke driver näring i Finland, registrering av varumärke, skall ansökningsen åtföljas av bevis, att sökanden fått samma märke för enahanda varuslag registrerat i den främmande stat, där sökanden driver näring eller har sitt hemvist eller vars medborgare han är.

Bevis som avses i 1 mom. må dock ej krävas, om motsvarande utredning i den främmande staten icke fordras av den, som är finsk medborgare eller som här har sitt hemvist eller här driver näring.

29 §

Ett varumärke som är registrerat i en främmande stat kan under förutsättning av ömsesidighet registreras i Finland så som det är registrerat i den främmande staten, om registreringen inte strider mot 13 eller 14 § eller varumärket inte har förlorat sin särskiljningsförmåga.

(25.1.1993/39)

Utan hinder av vad i 1 mom. är sagt må under förutsättning av ömsesidighet vid registrering av utländskt varumärke däri vidtagas oväsentliga ändringar, som ej påverka helhetsintrycket därav.

30 § (16.12.1983/996)

Genom förordning kan stadgas att här i landet gjord registreringsansökan, då registrering av varumärke tidigare sökts utom riket, i förhållande till andra ansökningar och andra ibruktagna varukännetecken på sökandens begäran skall anses ha gjorts samtidigt som ansökan utom riket.

Genom förordning kan även stadgas om villkoren för förvärv av företrädesrätt som avses i 1 mom.

31 § (26.11.2010/1016)

Den som ansöker om ett varumärke och som inte har hemvist i Finland ska ha ett inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bosatt ombud, som har rätt att företräda sökanden i ärenden som rör ansökan.

Den som innehar ett registrerat varumärke och som inte har hemvist i Finland ska ha ett inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bosatt ombud, som har rätt att företräda innehavaren i ärenden som rör varumärket och som har rätt att för innehavaren ta emot delgivning av stämning, kallelser och andra handlingar i mål och ärenden som rör varumärket, med undantag av stämning i brottmål och föreläggande för part att infinna sig personligen inför domstol. En anteckning om ombudet för innehavaren av ett varumärke ska göras i varumärkesregistret.

Har inte den som ansöker om varumärke eller innehavaren av ett registrerat varumärke ett behörigen befullmäktigat ombud, ska registermyndigheten under sökandens eller innehavarens senast uppgivna adress förelägga denne att inom viss tid göra rättelse, vid äventyr av att ansökan anses ha blivit återkallad eller att märket avförs ur registret. Har inte registermyndigheten kännedom om sökandens eller innehavarens adress, ska ärendet kungöras i varumärkestidningen.

Den som gör en invändning och som inte har hemvist i Finland ska ha ett inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bosatt ombud, som ska företräda invändaren i invändningsärendet.

Ombudet kan även vara en sammanslutning som har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

5 kap

Överlåtelse och licens

32 §

Varumärke kan överlåtas till annan. Överlåtelsen må avse antingen alla de varuslag, för vilka märket registrerats eller inarbetats, eller ock en del av dem.

Överlåtes rörelse, till vilken hör varumärke, åtföljer märket rörelsen, såframt ej förbehåll träffats därom att märket skall behållas av överlåtaren eller att detsamma må såväl av överlåtaren som av rörelsens nya ägare användas för olika slag av varor.

33 §

Har registrerat varumärke överlåtit, skall på begäran anteckning därom göras i varumärkesregistret. Finner registermyndigheten att märkets användning på grund av överlåtelse uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten, skall anteckning dock vägras,

såframt icke nämnda olägenhet blir avlägsnad därigenom att märket i visst avseende ändras eller att till detsamma göres visst tillägg.

Överlåtelse, som icke är antecknad i registret, gäller ej mot tredje man, som i god tro förvärvat rätt till varumärket.

Vill någon pantförskriva sin varumärkesrätt, skall skriftligt avtal upprättas och anteckning därom göras i registret. Innan anteckning gjorts, kommer panträtt icke till stånd.

34 §

Innehavaren av ett registrerat varumärke kan utan att överlåta själva märkesrätten berättiga någon annan att använda märket i näringsverksamhet (licens). Licensen kan gälla för hela eller en del av landet och avse antingen alla eller en del av de varor som har skyddats genom registreringen. Det kan finnas en eller flera licenstagare. Om licens skall på begäran anteckning göras i varumärkesregistret. Registermyndigheten kan dock vägra sådan anteckning, om licenstagarens användning av märket uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten. Visas det att licensen har upphört att gälla, skall anteckningen avföras ur registret. (25.1.1993/39)

Licens, som icke är antecknad i registret, gäller ej mot tredje man, som i god tro förvärvat rätt till märket.

Där ej annat avtalats, äger licenstagare ej överlåta sin rätt vidare.

35 §

Rätt till varumärke får ej utmätas, såvitt den icke blivit pantförskriven.

Avträdes märkeshavarens egendom till konkurs, ingår varumärkesrätten i konkursboet.

6 kap

Förbud mot användning av vilseledande varukännetecken

36 §

Om varukännetecken efter överlåtelse eller sedan licens därtill upplåtits blir vilseledande i den nye innehavarens eller licenstagarens hand, äger domstol i den omfattning som finnes påkallat förbjuda honom att använda kännetecknet.

Sådant förbud må ock eljest meddelas, där varukännetecken är vilseledande eller innehavare av varukännetecken eller annan med hans medgivande använder kännetecknet på sådant sätt, att allmänheten vilseledes.

Talan enligt denna paragraf må föras av allmän åklagare, så ock av envar som lider förfång av kännetecknets användning ävensom av sammanslutning för bevakande av berörda närings- eller yrkesidkares intressen.

37 §

Då användning av varukännetecken enligt 36 § förbjöds, äger rätten efter vad som finnes skäligt förordna, att kännetecken som i strid mot förbud enligt nämnda stadgande anbragts på vara, förpackning, reklamtryck, affärshandling eller dylikt skall utplånas eller så ändras, att det icke längre är vilseledande. Kan sådan åtgärd ej ske annorledes, må förordnas, att den märkta egendomen skall förstöras eller på visst sätt ändras.

Egendom som avses i 1 mom. må i avbidan på förordnande som där sägs tagas i beslag; därvid skall vad om beslag i brottmål i allmänhet är stadgat äga motsvarande tillämpning.

6 a kap (22.12.1995/1699)

(22.12.1995/1699)

6 a kap. har upphävts genom L 22.12.1995/1699.

7 kap

Påföljd av intrång i varumärkesrätt

38 § (21.7.2006/680)

Gör någon intrång i rätten till ett varukännetecken, kan domstolen förbjuda denne att fortsätta eller upprepa handlingen.

Den som gör intrång i rätten till ett varukännetecken uppsåtligen eller av oaktsamhet är skyldig att betala den som blivit kränkt skälig gottgörelse för användningen av tecknet och ersättning för all skada som intrånget orsakar. Om oaktsamheten endast är ringa kan ersättningen för skadan jämkas.

Är det inte heller fråga om oaktsamhet, är den som gör intrång skyldig att betala skälig gottgörelse för användningen av tecknet.

39 §

Den som uppsåtligen gör intrång i den rätt som enligt denna lag tillkommer innehavaren av ett varukännetecken skall, om inte gärningen skall bestraffas som ett brott mot industriell rättighet enligt 49 kap. 2 § strafflagen, för *varumärkesförseelse* dömas till böter.
(21.4.1995/716)

I 1 mom. nämnt brott må icke av allmän åklagare åtalas, där ej målsäganden anmält brottet till åtal.

Då fråga är om registrerat varumärke, skall straff icke ådömas, såframt ej intrånget skett efter registreringsdagen.

40 § (21.7.2006/680)

Gottgörelse och ersättning för skada kan med stöd av 38 § yrkas endast för de fem senaste åren innan talan väcktes. Rätten till gottgörelse och ersättning för en skada går förlorad, om talan om gottgörelse och ersättning inte har väckts inom nämnda tid.

När det är fråga om ett varumärke som skyddats genom registrering, kan gottgörelse och ersättning för skada utan hinder av 1 mom. yrkas med anledning av ett intrång som gjorts före registreringsdagen, om talan väcks inom ett år från registreringsdagen.

41 §

På yrkande av den som lidit intrång i sin rätt till varukännetecken äger domstol efter vad som finnes skäligt förordna, att kännetecken som obehörigen anbragts på vara, förpackning, reklam, affärshandling eller dylikt skall utplånas eller så ändras, att missbruk därav ej kan ske. Kan sådan åtgärd ej genomföras annorlunda, må förordnas, att den märkta egendomen skall förstöras eller på visst sätt ändras. I sådant fall äger domstolen ock, på yrkande, förordna, att egendomen skall mot lösen utlämnas till den som lidit intrånget.

Här avsedd egendom må, vare sig intrånget varit uppsåtligt eller ej, efter beslut av åklagaren eller rätten tagas i beslag, såframt den som lidit intrång framställer yrkande därom och ställer, där så finnes nödigt, godtagbar säkerhet för den skada beslaget kan tillskynda motparten samt för de av beslaget föranledda kostnaderna; därvid skall eljest vad om beslag i brottmål i allmänhet är stadgat äga motsvarande tillämpning.

41 a § (21.7.2006/680)

Domstolen kan i ett tvistemål som gäller intrång i ett varumärke på yrkande av käranden ålägga svaranden att ersätta käranden för de kostnader denne har för att vidta lämpliga åtgärder för att sprida information om en lagakraftvunnen dom i vilken svaranden har konstaterats ha gjort intrång i varumärkesrätten. Ett åläggande får inte ges om spridningen av informationen har begränsats i någon annan lag. Vid prövningen av om ett åläggande skall ges och av dess innehåll skall domstolen beakta den allmänna betydelsen av offentliggörandet, intrångets art och omfattning, de kostnader som offentliggörandet medför och andra motsvarande omständigheter.

Domstolen fastställer ett maximibelopp för de skäliga kostnader för offentliggörande som svaranden skall ersätta. Käranden har inte rätt till ersättning om uppgifter om domen inte har offentliggjorts inom en av domstolen utsatt tid räknat från den tidpunkt då den lagakraftvunna domen gavs.

8 kap

Rättegång i mål om varumärke

42 § (31.1.2013/107)

Tvistemål och ansökningsärenden som grundar sig på denna lag handläggs i marknadsdomstolen.

Marknadsdomstolen är den gemenskapsvarumärkesdomstol som avses i den rådets förordning som nämns i 57 § 1 mom.

Bestämmelser om handläggningen av tvistemål och ansökningsärenden i marknadsdomstolen finns i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013).

43 § (31.1.2013/107)

Åtal för ett sådant brott mot industriell rättighet enligt 49 kap. 2 § i strafflagen som gör intrång i en rätt till ett varukännetecken samt för en varumärkesförseelse som avses i 39 § 1 mom. i denna lag handläggs i Helsingfors tingsrätt.

Trots det som sägs i 42 § får i samband med ett åtal som avses i 1 mom. handläggas ett gottgörelse- eller ersättningsyrkande enligt 38 § 2 eller 3 mom. eller ett yrkande enligt 41 §, när yrkandet framställts med anledning av det brott som avses i åtalet.

Domstolen fortsätter att vara behörig att pröva ett yrkande enligt 2 mom. även om de omständigheter som behörigheten grundar sig på förändras efter det att yrkandet framställdes.

43 a § (31.1.2013/107)

På rätten för en domstol som handlägger ett mål som avses i 43 § att begära utlåtande av registermyndigheten tillämpas vad som i 4 kap. 22 § i lagen om rättegång i marknadsdomstolen bestäms om marknadsdomstolens rätt att begära ett utlåtande.

43 b § (25.8.2016/716)

När tingsrätten behandlar ett mål som avses i 43 § får högst två sådana sakkunnigledamöter som avses i 17 kap. 10 § 2 mom. i domstolslagen (673/2016) bistå rätten som sakkunniga.

De sakkunniga ska ge ett skriftligt utlåtande om de frågor som tingsrätten ställt till dem. En sakkunnig har rätt att ställa frågor till parter och vittnen. Innan målet avgörs ska tingsrätten ge parterna tillfälle att yttra sig om ett sakkunnigutlåtande.

Bestämmelser om en sakkunnigs rätt till arvode finns i 17 kap. 22 § i domstolslagen.

44 § (31.1.2013/107)

På skyldigheten för en domstol som handlägger ett mål som avses i 43 § att underrätta registermyndigheten om avgörandet tillämpas vad som i 4 kap. 23 § i lagen om rättegång i marknadsdomstolen bestäms om marknadsdomstolens skyldighet att göra anmälan om sina avgöranden.

45 §

Har till någon upplåtits ensamrätt att här i landet använda registrerat varumärke och har sådan licens blivit antecknad i varumärkesregistret, skola i mål om intrång i varumärkesrätt både märkets innehavare och licenstagaren anses som målsägande.

2 mom. har upphävts genom L 31.1.2013/107. (31.1.2013/107)

Vad i denna paragraf sägs, skall tillämpas även i det fall, att märkeshavaren vid upplåtelse av ensamlicens förbehållit sig, att själv begagna märket jämsides med licenstagaren.

46 §

Talan om fastställelse, huruvida rätt till varukännetecken består eller icke består eller om visst förfarande utgör intrång i sådan rätt eller ej, må av domstol upptagas till prövning, där ovisshet råder om förhållandet och denna länder käranden till förfång.

I mål härom skall vad i 45 § stadgas äga motsvarande tillämpning.

47 §

Talan, vari yrkande framställts om ogiltigförklaring av varumärkes registrering, må fullföljas mot den ursprungliga svaranden även i det fall, att varumärket, efter det rättegång anhängiggjorts, överlåtits till annan, och vare domen, varigenom talan godkänts, gällande även gentemot den sistnämnde. Vad här sagts, äge motsvarande tillämpning i fråga om talan angående varumärkes förklarande för förverkat.

48 § (31.1.2013/107)

48 § har upphävts genom L 31.1.2013/107.

48 a § (21.7.2006/680)

När domstolen behandlar talan enligt 38 § 1 mom. kan den på yrkande av innehavaren av en varumärkesrätt vid vite förordna att administratören av en sändare, server eller någon annan sådan anordning eller någon annan tjänstelevererande mellanhand avbryter den användning som påstås göra intrång i varumärket (*föreläggande om avbrytande*), om det inte kan anses oskäligt med hänsyn till rättigheterna för den som påstås göra intrång i varumärket eller med hänsyn till mellanhänders eller varumärkesrättshavarens rättigheter.

Innan talan enligt 38 § 1 mom. väcks kan domstolen på ansökan av innehavaren av en varumärkesrätt meddela ett föreläggande om avbrytande, om det finns förutsättningar för det enligt 1 mom. och om det är uppenbart att varumärkesrättsinnehavarens rättigheter annars allvarligt äventyras. Domstolen ska ge den mot vilken föreläggande begärs och den som påstås göra intrång i rätten till ett varukännetecken tillfälle att bli hörda. Delgivning till den mot vilken ett föreläggande har sökts kan ske per post, telefax eller elektronisk post.

(31.1.2013/107)

Domstolen kan på begäran meddela det föreläggande om avbrytande som avses i 2 mom. interimistiskt utan att höra den som påstås ha gjort intrång, om ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver det. Föreläggandet är i kraft tills något annat bestäms. Den som påstås ha gjort intrång skall utan dröjsmål efter att föreläggandet har meddelats beredas tillfälle att bli hörd. När denne har hörts skall domstolen utan dröjsmål besluta om föreläggandet skall vara i kraft eller återkallas.

Ett föreläggande om avbrytande som meddelats med stöd av denna paragraf får inte äventyra tredje mans rätt att sända och ta emot meddelanden. Ett föreläggande om avbrytande träder i kraft när sökanden ställer en sådan säkerhet hos utmätningsmannen som avses i 8 kap. 2 § i utsökningsbalken (705/2007). Bestämmelser om möjligheten att befrias från att ställa säkerhet finns i 7 kap. 7 § i rättegångsbalken. Ett föreläggande om avbrytande som meddelats med stöd av 2 eller 3 mom. förfaller om inte talan enligt 38 § 1 mom. väcks i domstol inom en månad från det att föreläggandet meddelades. (31.1.2013/107)

Den som begärt ett föreläggande om avbrytande skall ersätta den som meddelats föreläggandet liksom också den som påstås ha gjort intrång för den skada som orsakas av att föreläggandet verkställs samt för kostnaderna i ärendet, om talan enligt 38 § 1 mom. förkastas eller avvisas utan prövning eller om behandlingen av ärendet avskrivs som en följd av att käranden återtagit talan eller uteblivit från rätten. Samma gäller om föreläggandet om avbrytande återkallas med stöd av 3 mom. eller förfaller med stöd av 4 mom. När en talan om ersättning av en skada och kostnader väcks skall 7 kap. 12 § i rättegångsbalken iakttas.

49 § (31.1.2013/107)

49 § har upphävts genom L 31.1.2013/107.

9 kap

Kungörelse, delgivning, besvär samt undanröjande av beslut (22.12.1995/1715)

50 § (22.12.1995/1715)

Utom i de fall som avses i 20 och 21 § skall kungörelse även ske då ett registrerat märke ändras enligt 23 §, då ett märke avförs ur registret med stöd av 24–26, 31 eller 52 § samt då i registret görs en anteckning om överlåtelse enligt 33 § eller om licens enligt 34 §.

50 a § (25.1.1993/39)

Om ett beslut inte har kunnat delges sökanden under den adress som denne har uppgett, kan delgivningen ske genom kungörelse i varumärkestidningen.

51 § (31.1.2013/107)

Ett slutligt beslut av registermyndigheten i ett ärende som gäller ett varumärke får överklagas av sökanden, om beslutet har gått sökanden emot eller om ärendet har avskrivits. Ett slutligt beslut av registermyndigheten med anledning av en invändning mot registrering får överklagas av den som beslutet har gått emot.

51 a § (5.8.2016/616)

Bestämmelser om sökande av ändring i Patent- och registerstyrelsens beslut i ett ärende som gäller varumärke finns i 6 § i lagen om Patent- och registerstyrelsen (578/2013).

52 § (22.12.1995/1715)

Om registermyndigheten av den internationella byrå som nämns i 53 § får ett meddelande om en internationell registrering som ger skydd före den dag då den finska registreringen som skyddar samma märke blir gällande och de varor som den internationella registreringen omfattar är desamma eller delvis desamma som de som den finska registreringen omfattar, skall registermyndigheten undanröja sitt beslut om den finska registreringen och avgöra ärendet på nytt.

Det som bestäms i 1 mom. skall tillämpas på motsvarande sätt, om registermyndigheten från gemenskapsvarumärkesbyrån, som nämns i 57 §, får ett meddelande om en ansökan om

gemenskapsvarumärke eller om en i 57 a § avsedd ansökan om registrering av varumärke i Finland. (21.1.2000/56)

Om registermyndigheten sedan ett registreringsbeslut fattats och innan invändningstiden löper ut konstaterar att registreringsbeslutet grundar sig på ett uppenbart handläggningsfel, kan registermyndigheten undanröja det felaktiga beslutet och avgöra ärendet på nytt.

10 kap (22.12.1995/1715)

Internationell varumärkesregistrering

53 § (22.12.1995/1715)

Med internationell varumärkesregistrering avses en registrering som den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten har gjort enligt Madridprotokollet av den 27 juni 1989 som ankyter till överenskommelsen om den internationella registreringen av varumärken av den 14 april 1891.

Patent- och registerstyrelsen skall sköta de uppgifter som gäller internationell registrering i Finland och föra en förteckning över internationella registreringar som gäller i Finland.

54 § (21.12.2004/1220)

Om en finsk medborgare eller någon som har hemvist i Finland eller driver ett industri- eller handelsföretag här vill ansöka om en internationell registrering som grundas på en registrering som gäller i Finland eller en ansökan som har gjorts i Finland, skall han lämna in ansökan om internationell registrering till Patent- och registerstyrelsen.

Om en ansökan som gäller en internationell registrering grundas på ett gemenskapsvarumärke som avses i 57 § eller en ansökan om ett sådant, skall ansökan om internationell registrering lämnas in till gemenskapsvarumärkesbyrån.

55 § (22.12.1995/1715)

En internationell ansökan skall göras skriftligen så som särskilt bestäms. Då ansökan görs skall stadgad avgift betalas.

56 § (22.12.1995/1715)

Registermyndigheten skall kontrollera att ansökan om internationell varumärkesregistrering överensstämmer med den finska registreringen som sökanden innehar eller har ansökt om i Finland.

Om det inte finns en sådan överensstämmelse som avses i 1 mom., skall registermyndigheten ålägga sökanden att inom viss tid rätta den internationella ansökan vid äventyr att ansökan lämnas därhän.

Om det finns en sådan överensstämmelse som avses i 1 mom., skall registermyndigheten foga ett intyg över detta till den internationella ansökan och sända det tillsammans med ansökan till den internationella byrån innan två månader har förflutit från det ansökan gjordes.

56 a § (22.12.1995/1715)

När registermyndigheten av den internationella byrån får meddelande om en internationell registrering som skall gälla Finland, skall registermyndigheten pröva om det finns något hinder för registreringen.

56 b § (22.12.1995/1715)

Om registermyndigheten konstaterar att det varumärke som den internationella registreringen avser inte uppfyller registreringskraven enligt denna lag, skall myndigheten meddela den internationella byrån att den internationella registreringen inte är i kraft i Finland.

Registermyndigheten skall sända meddelandet jämte motivering till den internationella byrån inom 18 månader från dagen för det meddelande från den internationella byrån som nämns i 56 a §.

Om den som innehar den internationella registreringen inte i det yttrande som han avgett med anledning av registermyndighetens meddelande enligt 1 mom. har framfört några sådana omständigheter med stöd av vilka varumärket kan anses uppfylla registreringskraven enligt denna lag, skall registermyndigheten fatta ett beslut enligt vilket den internationella registreringen inte gäller eller gäller endast delvis i Finland. (21.1.2000/56)

Om den som innehar den internationella registreringen inte inom utsatt tid har avgett sitt yttrande med anledning av registermyndighetens meddelande enligt 1 mom., träder den internationella registreringen inte i kraft i Finland. Om nämnda meddelande endast gällde en del varor med internationell registrering, träder den internationella registreringen i kraft i Finland för de varor som meddelandet inte gällde. (21.1.2000/56)

56 c § (22.12.1995/1715)

Om det inte finns något hinder för registreringen, skall registermyndigheten kungöra det meddelande från den internationella byrån som avses i 56 a § så som stadgas i 20 § 1 mom. I kungörelsen skall anges den dag som den internationella byrån har angivit för den internationella registreringen.

En invändning mot att den internationella registreringen blir gällande i Finland skall göras skriftligen hos registermyndigheten inom två månader från kungörelsedagen.

56 d § (5.8.2016/616)

Patent- och registerstyrelsen ska till den internationella byrån enligt 53 § sända ett meddelande om en invändning enligt 56 c § och om motiveringen till den. Oberoende av om innehavaren av den internationella registreringen har gett sitt utlåtande med anledning av meddelandet, ska Patent- och registerstyrelsen undersöka invändningen.

Om registreringen inte uppfyller registreringskraven enligt denna lag, ska Patent- och registerstyrelsen med anledning av invändningen fatta ett beslut enligt vilket den internationella registreringen inte är i kraft i Finland. Om registreringen uppfyller registreringskraven enligt denna lag endast till vissa delar ska Patent- och registerstyrelsen fatta beslut om att registreringen är i kraft endast delvis. Patent- och registerstyrelsen ska avslå invändningen, om hinder för den internationella registreringen inte föreligger i Finland.

Om Patent- och registerstyrelsen beslutar att den internationella registreringen inte är i kraft i Finland eller att den är i kraft endast delvis, gör styrelsen en anteckning om det i den förteckning som avses i 53 § 2 mom. och kungör beslutet när detta har vunnit laga kraft.

56 e § (22.12.1995/1715)

En internationell varumärkesregistrering som gäller i Finland är i kraft från den dag enligt 56 c § 1 mom. som den internationella byrån angivit. På en internationell registrering skall stadgandena i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser tillämpas i tillämpliga delar.

56 f § (26.11.2010/1016)

Om någon som innehar en internationell registrering men inte har hemvist i Finland vill avge ett utlåtande till patent- och registerstyrelsen, ska innehavaren använda ett ombud som är bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Ombudet kan även vara en sammanslutning som har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

56 g § (22.12.1995/1715)

Om innehavaren av ett i Finland registrerat varumärke innehar en internationell registrering som omfattar samma märke och gäller i Finland, skall den internationella varumärkesregistreringen träda i stället för den finska registreringen, om samtliga de varor som omfattas av den finska registreringen ingår i förteckningen över de varor som omfattas av den internationella registreringen.

Registermyndigheten skall på begäran anteckna i registret att den internationella varumärkesregistreringen är i kraft samt utfärda en kungörelse om detta.

56 h § (22.12.1995/1715)

Om ett varumärke helt eller delvis avförs ur det internationella registret, skall registermyndigheten i motsvarande utsträckning avföra det ur sin förteckning och utfärda en kungörelse om detta.

56 i § (22.12.1995/1715)

Om en internationell registrering som gäller i Finland upphör inom fem år från den dag som avses i 56 c § 1 mom. på grund av att den nationella registreringen eller allökan om en sådan inte längre kan utgöra grund för den internationella registreringen och varumärkets innehavare ansöker om registrering av samma varumärke i Finland, skall denna ansökan anses gjord den dag som avses i 56 c § 1 mom., under förutsättning att

1) ansökan görs inom tre månader från den dag då den internationella registreringen upphörde,

2) de varor som anges i den finska ansökan också omfattades av den internationella registreringen som gällde i Finland och

3) ansökan i övrigt uppfyller kraven för en registrering och sökanden betalar föreskrivna avgifter.

Registermyndigheten skall anteckna i registret att den finska ansökan grundar sig på en internationell registrering samt utfärda en kungörelse om detta.

56 j § (22.12.1995/1715)

Om en internationell registrering som gäller i Finland upphör på grund av att någon som i förhållande till det protokoll som nämns i 53 § är en avtalsslutande part har sagt upp sin anslutning till protokollet och varumärkets innehavare ansöker om registrering av samma varumärke i Finland, skall denna ansökan anses gjord den dag som alles i 56 c § 1 mom., under förutsättning att

1) ansökan görs inom två år från den dag då uppsägningen trädde i kraft,

2) de varor som anges i den finska ansökan också omfattades av den internationella registreringen som gällde i Finland och

3) ansökan i övrigt uppfyller kraven för en registrering och sökanden betalar föreskrivna avgifter.

Registermyndigheten skall anteckna i registret att den finska ansökan grundar sig på en internationell registrering samt utfärda en kungörelse om detta.

56 k § (21.1.2000/56)

Förnyelse, överlåtelse och avförande av en internationell registrering samt en licens som har meddelats registermyndigheten och som hänför sig till registreringen skall kungöras.

56 l § (22.12.1995/1715)

Ändring i ett beslut av registermyndigheten kan sökas av den som har ansökt om internationell registrering och av den som innehar en internationell registrering och som har begärt att registreringen skall gälla i Finland, om beslutet har gått honom emot eller saken har lämnats därhän. (21.1.2000/56)

Ändring i ett beslut som innebär att en internationell registrering ska gälla i Finland trots att en invändning har gjorts kan sökas av den som har gjort invändningen. (31.1.2013/107)

Vid överklagande enligt 1 och 2 mom. skall 51 a § tillämpas på motsvarande sätt.

10 a kap (22.12.1995/1715)

Gemenskapsvarumärke

57 § (22.12.1995/1715)

Med *gemenskapsvarumärke* avses ett varumärke som med stöd av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken har registrerats av Europeiska unionens byrå för

harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), nedan kallad *gemenskapsvarumärkesbyrån*. (31.1.2013/107)

2 mom. har upphävts genom L 5.8.2016/616. (5.8.2016/616)

57 a § (21.12.2004/1220)

En begäran som gäller omvandling av ett gemenskapsvarumärke, en ansökan om gemenskapsvarumärke eller en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen till en ansökan om ett nationellt varumärke och som gemenskapsvarumärkesbyrån har tillställt ämbetsverket behandlas som en nationell ansökan, om sökanden

- 1) betalar fastställda avgifter,
- 2) ger registermyndigheten en översättning till finska eller svenska av en begäran om omvandling jämte bilaga vilka har lämnats in på ett främmande språk,
- 3) meddelar den adress på vilken sökanden kan nås i Finland, och
- 4) lämnar in en beskrivning av varumärket.

En ansökan som grundas på omvandling av ett gemenskapsvarumärke eller en ansökan om ett sådant anses ha samma ansökningsdag, prioritet och företräde i Finland som gemenskapsvarumärket eller ansökan om det. En ansökan som grundar sig på omvandling av en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen har som ansökningsdag dagen för den internationella registreringen eller dagen för den påföljande designeringen av Europeiska gemenskapen samt den internationella registreringens prioriteter och företräden.

11 kap

Lagens tillämpning och ikraftträdande

58 § (31.1.2013/107)

Närmare bestämmelser om registreringsansökan, om varumärkesregistret och hur registret förs, om kungörandet samt om registermyndighetens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Registermyndigheten kan meddela närmare tekniska föreskrifter om registreringsansökan och dess behandling, om ärenden som gäller registrerade varumärken, om varumärkesregistret och kungörandet samt om andra med dem jämförbara tekniska omständigheter.

Bestämmelser om avgifter enligt denna lag utfärdas särskilt.

59 §

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1964. Därigenom upphävas: förordningen den 11 februari 1889 om skydd för varumärken;

36 kap. 13 § strafflagen; samt

2 § förordningen den 21 december 1885 angående utsträckt frihet att idka bruksrörelse.

60 §

Giltigheten av varumärkes registrering, som skett före denna lags ikraftträdande, bedömes enligt den tidigare lagen.

Varumärke må av skäl, som nämnes i 26 §, förklaras förverkat även om rätten till märket uppstått innan denna lag trätt i kraft.

På anhängiga registreringsansökningar skall den nya lagen äga tillämpning.

61 §

Den tid av fem år, varom stadgas i 8 §, skall beträffande tidigare registrerade varumärken räknas från dagen för denna lags ikraftträdande.

62 §

Vad i 40 § är stadgat om preskription av rätt till ersättning, skall även tillämpas, om den handling, som föranlett ersättningsskyldigheten, begåtts före denna lags ikraftträdande, dock så, att, om den i nämnda lagrum stadgade treårsfristen skulle börja före dagen för lagens ikraftträdande, denna frist skall räknas från sistnämnda dag.

63 §

Då registrering av tidigare registrerat varumärke förnyas första gången efter denna lags ikraftträdande, skall den registreringsperiod, som grundar sig på denna förnyelse, anses utgå den dag som motsvarar den ursprungliga registreringsdagen, även om registreringsperioden enligt tidigare förnyelse beräknats annorlunda.

Vid förnyelse av registrering skall beträffande varuklasser de ändringar vidtagas, som kunna föranledas därav att den varuklassificering, som tillämpats, blivit ändrad.

64 §

Varumärkes registrering, som enligt den tidigare lagen förnyats utan ansökan, skall framdeles förnyas med iakttagande av stadgandena om förnyelse av registrering i denna lag. Har förnyelse icke första gången sökts inom ett år från lagens ikraftträdande, skall varumärket avföras ur registret.

1.1.1.1 Ikraftträdelsestadganden:

30.12.1965/751:

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1966.

21.8.1970/552:

20.2.1976/176:

Denna lag träder i kraft den 1 april 1976.

Stadgandet i 30 § angående tid, inom vilken anspråk på företrädesrätt här skall framställas, tillämpas på ansökningar, vilka gjorts efter lagens ikraftträdande. Stadgandena i 51 § tillämpas på av registermyndigheten efter lagens ikraftträdande meddelat slutligt beslut i ärende som rör varumärke.

5.12.1980/795:

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1981.

Genom denna lag upphävs 10 kap. varumärkeslagen av den 10 januari 1964 (7/64).

16.12.1983/996:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984.

Regeringens proposition 37/83, Lagutsk. bet. 2/83, Stora utsk. bet. 53/83

26.6.1992/581:

Denna lag träder i kraft den 1 september 1992.

RP 25/92, EkUB 21/92

13.11.1992/1038:

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

RP 152/92, EkUB 35/92

25.1.1993/39:

Denna lag träder i kraft den 1 februari 1993.

Denna lag tillämpas även på sådana varumärken som har registrerats redan innan denna lag träder i kraft.

På sådana ansökningar om registrering av varumärken som är anhängiga då denna lag träder i kraft tillämpas stadgandena i denna lag, med undantag av sådana ansökningar om registrering som registreringsmyndigheterna redan har kungjort enligt 20 § varumärkeslagen. Sådana ansökningar om registrering behandlas och avgörs enligt den tidigare lagen.

I fråga om ärenden som avses i 6 a kap. tillämpas lagen den 22 juli 1991 om ändring av rättegångsbalken (1065/91) och lagen av samma dag om ändring av utsökningslagen (1066/91) redan från den tidpunkt då denna lag träder i kraft.

RP 302/92, EkUB 57/92

21.4.1995/716:

Denna lag träder i kraft den 1 september 1995.

RP 94/93, LaUB 22/94, StoUB 10/94

22.12.1995/1699:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

RP 181/95, EkUB 25/95, RSv 157/95

22.12.1995/1715:

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. (L 1715/1995 trädde i kraft enligt F 88/1996 den 1.4.1996.)

Denna lag tillämpas också på varumärken som registrerats före lagens ikraftträdande.

Stadgandena i denna lag, utom 17 § 1 mom., skall tillämpas på ansökningar om varumärkesregistrering som är anhängiga när lagen träder i kraft. Sådana registreringsansökningar som registermyndigheten redan har kungjort enligt 20 § skall likväl behandlas och avgöras med stöd av de stadganden som gäller när denna lag träder i kraft.

RP 135/95, EkUB 28/95, RSv 169/95

21.1.2000/56:

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000.

Denna lag tillämpas med undantag för 21 § 1 mom. också på varumärken som registrerats före lagens ikraftträdande.

Bestämmelserna i denna lag tillämpas med undantag för 13 §, 14 § 1 mom. 5 punkten och 19 § 2 mom. på ansökningar om varumärkesregistrering som är anhängiga vid ikraftträdandet.

RP 133/1999, EkUB 11/1999, RSv 82/1999

21.12.2004/1220:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

RP 219/2004, EkUB 24/2004, RSv 181/2004

21.7.2006/680:

Denna lag träder i kraft den 1 september 2006.

På intrång som gjorts före denna lags ikraftträdande tillämpas i stället för 38 och 40 § i denna lag de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På tvistemål som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas i stället för 41 a § i denna lag de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Denna lags 48 a § tillämpas också på tvistemål som inletts före denna lags ikraftträdande.

RP 26/2006, LaUB 6/2006, RSv 67/2006

14.5.2010/393:

Denna lag träder i kraft den 1 december 2010.

RP 102/2009, LaUB 2/2010, RSv 21/2010

26.11.2010/1016:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

RP 58/2010, EkUB 14/2010, RSv 127/2010

31.1.2013/107:

Denna lag träder i kraft den 1 september 2013.

I fråga om sökande av ändring i ett beslut som registermyndigheten har fattat innan denna lag träder i kraft iakttas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Ett tvistemål, ansökningsärende eller brottmål som har blivit anhängigt i tingsrätten innan denna lag träder i kraft handläggs enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 124/2012, LaUB 15/2012, RSv 158/2012

5.8.2016/616:

Denna lag träder i kraft den 1 september 2016.

RP 24/2016, EkUB 9/2016, RSv 48/2016

25.8.2016/716:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

RP 7/2016, LaUB 8/2016, RSv 99/2016